

کژراههای نوجوانی

روش‌های پیش‌گیری از گرایش به سوءصرف مواد در نوجوان

نسرين ناصرپور

معاون اجرایی هنرستان ثامن الائمه(ع) میانه، استان آذربایجان شرقی

چکیده

مواد مخدر و اعتیاد از پدیده‌های مخرب اجتماعی هستند که امروز پاره‌ای از جوامع را با فرهنگ‌های متفاوت آن‌ها مورد تهدید قرار داده‌اند. اعتیاد و استفاده از مواد مخدر بیش از همه، قشر جوان و نیروی فعال جامعه را هدف خود قرار داده است، لذا باید این قشر را آگاه کرد.

آگاهی نوجوان از توانایی‌هاییش علاوه بر آنکه باعث می‌شود به ارزش وجودی خویش پی‌ببرد و خود را فردی شایسته حس نماید، سبب می‌شود تلاش نموده طرفیت‌های بالقوه خود را به مرحله عمل برساند و لذا کمتر در دام انحرافات اجتماعی از جمله اعتیاد، گرفتار شود. خط‌پذیری در نوجوان امری قابل انتظار است و باید بد عنوان رفتاری انحرافی و مجرمانه تلقی شود تا امکان شناخت و پیش‌گیری از بروز رفتار پر خطر را در نوجوان واقع بینانه تر و عملی تر سازد. پاره‌ای از دانش‌آموzan برای فرار از مشکلات خود به مواد دخانی و مخدر روی می‌آورند که ناشی از عدم کنترل یا سستی یکی از سه نهاد، خانه، مدرسه و جامعه بر دانش‌آموzan است. لذا هماهنگی میان خانه، مدرسه و جامعه در پیش‌گیری از اعتیاد دانش‌آموzan مؤثر است. همچنین ورزش می‌تواند بخشی از انرژی‌های دانش‌آموzan را که از شرایط سنی آنان سرچشمه می‌گیرد، به صورت تحرک، همکاری و تعاوون درآورد و به آنان کمک کند تا از روحیه سالم برخوردار شوند و از گرایش به اعتیاد امتناع نمایند. از آنجاکه هر کس به ضرر و زیان مواد مخدر و سیگار زمانی پی می‌برد که آن را تجربه نماید، و تجربه خود اعتعیاد به دنبال می‌آورد، لذا باید حتی فکر کردن به مواد مخدر هم از او سلب شود. پس تا آنجا که ممکن است باید عملأ و به طور تجربی و ملموس، دانش‌آموzan را با عوارض اعتیاد آشنا کرد و آنان را راهنمایی نمود تا در هر شرایطی از نزدیک شدن به این مواد خودداری کنند.

تلاش جهت کسب هویت فردی و اجتماعی، لذت جویی، کاهش اعتماد به نفس و کمبود مهارت‌های لازم جهت ارتباط با دیگران، نوجوان را مستعد سوء مصرف مواد مخدر می‌سازد لذا آگاهی دادن به نوجوان موجب تغییر در فرایند فکر و نهایتاً عملکرد او می‌شود

کلیدواژه‌ها: پیش‌گیری، مصرف مواد، نوجوان، روش‌های پیش‌گیری

مقدمه

براساس تعریف سازمان بهداشت جهانی، نوجوانی گروه سنی ۱۹ - ۲۰ سال را شامل می‌شود و دوره گذار از کودکی به بلوغ به شمار می‌رود. در این دوره گذار که دارای ابعاد زیست‌شناختی، روان‌شناختی، اجتماعی و عاطفی است نوجوانان در معرض استرس‌های فراوانی قرار می‌گیرند (صادقی و گیلانی پور، ۱۳۸۸). همچنین نوجوانی دوره رشدی مهمی است که با فرایند شکل‌گیری هویت همراه است. در این دوره، نوجوان به دنبال این است که به سوال‌های متعدد ذهن خود پاسخ دهد، و از تمام چالش‌ها به سلامت عبور کند و یک هویت یکپارچه برای خود شکل دهد. شکل‌گیری هویت فرایندی از انسجام تغییرات فردی، تقاضاهای اجتماعی و انتظارات برای آینده محسوب می‌شود (شهرآرای، ۱۳۸۴). باید آگاه باشیم که نوجوانی از دوران‌های مهم در ساخت و پایه‌ریزی شخصیت فرد است. به همین دلیل برخی از مشکلات رفتاری ایجاد شده در این برده، در دوره‌های بعدی زندگی، خود را به صورت ویژگی‌هایی پایدار نشان می‌دهند (احدى، محسنی، ۱۳۸۶). در پژوهش‌های مختلف روش‌شده است که نوجوانانی که در زندگی شان حوادث و رویدادهای منفی بیشتری را شاهد بوده‌اند، احتمال بیشتری دارد که رفتارهای پر خطر را انجام دهند. شواهد بسیاری وجود دارد که نوجوان از مصرف مواد مخدر به منزله ایجاد شان حوادث مشکلات، احساسات منفی و موقعیت‌های فشارزا که برایش پیش می‌آید استفاده می‌کند. فشار روانی، نظری فشار گروه همسالان و پرخاشگری، پیش‌بینی کننده مصرف مواد در نوجوانان است (هاوکینز، میلر^۱، کاتالانو^۲، ۱۹۹۲). مصرف مواد مخدر و الکل و کژروی‌های اخلاقی از سنین نوجوانی آغاز می‌شود. بررسی‌های انجام شده، در جوامع پیشرفت‌هه و رو به رشد، گویای افزایش رفتارهای مانند مصرف سیگار، الکل و مواد مخدر است (حس و الدفراوى^۳، ۱۹۹۶).

یافته‌ها

نتایج تحقیق بیانگر آن است که مخاطره‌آمیزترین دوران زندگی از نظر شروع مصرف مواد مخدر دوره نوجوانی است. تلاش جهت کسب هویت فردی و اجتماعی، لذت جویی، کاهش اعتماد به نفس و کمبود مهارت‌های لازم جهت ارتباط با دیگران، نوجوان را مستعد سوء مصرف مواد مخدر می‌سازد لذا آگاهی دادن به نوجوان موجب تغییر در فرایند فکر و نهایتاً عملکرد او می‌شود. (بابائی، ۱۳۸۷). مفهوم خودکنترلی در تئوری یادگیری اجتماعی بیانگر این حقیقت است که خودکنترلی به عنوان یک مفهوم قابل تعییر، قابل یادگیری و آموزش است (باتلر^۴، ۲۰۰۰). سوادی و جکسون خودکنترلی کم را به عنوان یک عامل محوری برای سوء مصرف مواد مخدر میان جوانان معرفی کرده‌اند. همچنین خودکنترلی کم در میان نوجوانان به عنوان یک عامل

صرف مواد مخدر در ایران، در سال‌های اخیر، افزایش چشم‌گیری یافته و به یک بحران تبدیل شده است (بهرینیان، قائدی و ثقة‌الاسلام، ۱۳۸۳؛ ضیاء‌الدینی، زارع‌زاده و حشمتی، ۱۳۸۵). یکی از راه‌های کاهش مصرف مواد در بزرگ‌سالی

دانش آموزانی که احساس بی کفایتی اجتماعی می کنند برای فرار از مشکلات و استرس ها به مصرف مواد روی می آورند و در نهایت آسیب پذیری آن ها نسبت به همسالان خود بیشتر است

کردنده و به این نتیجه رسیدند که دانش آموزان شرکت کننده در کلاس های آموزش مهارت های زندگی نسبت به گروه کنترل نگرش منفی تری نسبت به مواد مخدر پیدا کرده اند.

از متغیرهای دیگری که با سوء مصرف مواد در دانش آموزان مرتبط است مهارت های اجتماعی است. منظور از مهارت اجتماعی استعدادی است که باعث بروز رفتارهایی می شود که می توان آن ها را به صورت مثبت یا منفی تقویت کرد. این مهارت ها می توانند در روابط آدمی با دیگران نتایج مثبت و موفقیت آمیزی به وجود آورند. براساس الگوی پنتز، سوء مصرف مواد در نوجوان ناشی از عوامل اجتماعی (صرف مواد توسط والدین و همسالان) و مهارت های اجتماعی ضعیف است. بر همین اساس، دانش آموزانی که احساس بی کفایتی اجتماعی می کنند برای فرار از مشکلات و استرس ها به مصرف مواد روی می آورند و در نهایت آسیب پذیری آن ها نسبت به همسالان خود بیشتر است (مهریار و جزایری، ۱۳۷۶). یافته های پژوهشی حاکی از ارتباط بین سوء مصرف مواد و مهارت های اجتماعی در نوجوانان است. در پژوهش های بسیار نشان داده شده که مهارت های اجتماعی ضعیف یکی از عوامل گرایش به سوء مصرف مواد مخدر در نوجوانان است (محمدخانی، جزایری، محمدخانی، رفیعی و قاضی طباطبایی، ۱۳۸۶؛ فوریز^۱، مک کلار^۲، و موس^۳، ۲۰۰۷، بارکین^۴، اسمیت^۵، دورانت^۶، ۲۰۰۲).

بحث و نتیجه گیری

براساس رویکرد تقویت توانایی، سوء مصرف مواد رفتار اجتماعی آموخته شده ای تلقی می شود که نتیجه تعامل عوامل فردی و اجتماعی است (اپستین^۷ و همکاران ۲۰۰۰). این رویکرد معتقد است که نوجوانان دارای مهارت های اجتماعی و فردی ضعیف نه تنها در برابر عوامل مشوق مصرف مواد، آسیب پذیرند بلکه تمایل دارند از مصرف مواد به عنوان جایگزینی برای راهبردهای مقابله ای سازش یافته استفاده کنند (بوتین^۸، ۲۰۰۰)، جوانان به راهنمایی و همکاری، اعتماد، انضباط، درک متقابل، دلسوزی و محبت نیازمندند. کوتاهی و کاستی در هر کدام، باعث گرایش فرد به غیر از والدین و خانواده و یافتن آن نقطه در فرد دیگری می شود یا به نوعی به دوست و همسالان گرایش پیدامی کند. گاهی نفوذ بسیار بالای همسالان در زندگی جوان، ممکن است ناشی از مورد توجه واقع نشدن در خانه یا به دلیل جذابیت های گروه همسالان باشد و از آنجا پیوند جوانان با والدینشان به تدریج

پیش گیری
کننده بسیار
قوی برای مصرف
مشروبات الکلی،
استعمال سیگار و سوء مصرف
مواد معرفی شده است. (رولینگ^۹
و همکاران، ۲۰۰۳) در یک مطالعه
به بررسی اثر آموزش مهارت های زندگی بر
دانش، نگرش ها و توانایی دانش آموزان مدارس
راهنمایی در انتخاب سبک زندگی سالم پرداختند. نتیجه
این پژوهش نشان داد که دانش آموزانی که در برنامه آموزش
مهارت های زندگی شرکت کرده بودند در مقایسه با آن هایی
که شرکت نکرده بودند کمتر خطر سوء مصرف مواد داشتند.
اصطلاح مهارت های زندگی به گروه بزرگی از مهارت های روانی
اجتماعی و میان فردی گفته می شود که می تواند به افراد کمک
کند تا تصمیماتشان را با آگاهی اتخاذ کنند، به طور مؤثر ارتباط
برقرار کنند، مهارت های مقابله ای و مدیریت شخصی خود
را گسترش دهند و زندگی سالم و بار آور داشته باشند. کسب
مهارت های زندگی می تواند اعمال شخصی و اعمال مربوط به
دیگران و نیز اعمال مربوط به محیط اطراف را طوری هدایت کند
که به سلامت بیشتر منجر شود؛ و سلامت بیشتر یعنی آسایش
بیشتر جسمانی، روانی و اجتماعی (یونیسک^{۱۰}، ۲۰۰۳، به نقل
از کرد نویانی و پاشا شریفی، ۱۳۸۴). رحمتی^{۱۱} (۱۳۸۳) که اثر
آموزش مهارت های مقابله ای را بر نگرش نسبت به سوء مصرف
مواد بر روی دانش آموزان دبیرستان در استان کرمان بررسی کرده
دریافتنه است که آموزش در تغییر نگرش و ایجاد نگرش منفی
نسبت به سوء مصرف مواد در سه حیطه شناختی، عاطفی
و رفتاری مؤثر است. طارمیان^{۱۲} (۱۳۸۰) و عبداله پور^{۱۳} (۱۳۸۷)
نیز، در تحقیقاتی جداگانه، تأثیر آموزش مهارت های زندگی بر
تغییر نگرش دانش آموزان نسبت به سوء مصرف مواد را بررسی

ضعیفتر شده و همسالان در رشد روانی آن‌ها نقش حساسی می‌یابند. بنابراین، اولین عاملی که باعث جذب جوانان به محیط‌هایی غیر از محیط خانواده و خانه‌های گردد، عدم رابطه صحیح والدین با فرزندان خود می‌باشد، که در این صورت جوانان اولین گام را به سوی گروه همسالان برمی‌دارند و زمینه برای لغزیدن در جاده انحراف و کجری فراهم می‌شود.

اصول کلان در پیش‌گیری

۱. برنامه‌های پیش‌گیری از اعتیاد باید به گونه‌ای طراحی شود که موجب تقویت عامل‌های بازدارنده گردد و عوامل مخاطره‌آمیز را تضعیف کند.

۲. برنامه‌های پیش‌گیری از اعتیاد، باید به افراد آموزش دهد که در مقابل پیشنهاد سوءصرف مواد، از خود مقاومت نشان دهند.

۳. برنامه‌های پیش‌گیری، باید دربرگیرنده والدین، مراقبان کودک و نوجوان باشد.

۴. برنامه‌های پیش‌گیری، باید طی دوران مدرسه نیز به مدت طولانی برقرار باشد.

۵. برنامه‌های پیش‌گیری، باید کودک، نوجوان و خانواده را توانمًا در برگیرد.

۶. همه‌دانش آموزان، باید توانایی رسیدن به فرصت‌های پیشنهادی مدرسه را داشته باشند.

۷. هر چه سطح احتمال خطر ابتلاء اعتیاد در جمعیت هدف (جمعیت مورد نظر) بیشتر و بالاتر باشد، تلاش‌های پیش‌گیری باید با شیوه‌ای پرقدرت در سنین پایین‌تر آغاز شود.

لذا با توجه به نتایج حاصل پیشنهاد می‌شود که با اجرای مداوم و متوالی دوره‌های آموزشی زیر نظر استادی مجرب و همچنین با تأکید بر کیفیت موضوعات آموزشی و اطمینان از عملی بودن و مفید بودن راهکارها اقدام به پیش‌گیری اولیه گردد.

پیشنهادها

1. Hawkins	8. Mckellar
2. Miller	9. Moos
3. Catalano	10. Barkin
4. Eldefrawi	11. Smith
5. Butler	12. DuRant
6. Zollinger	13. Epstein
7. Forys	14. Botvin

منابع

۱. احمدی، حسن و محسنی، نیکچر. (۱۳۸۶). روان‌شناسی رشد، چاپ دوازدهم، تهران، پردیس.
۲. بابانی اصل، ف. (۱۳۸۷). بررسی اطلاعات دانش آموزان درباره مواد مخدوش در کرمان. مجله همدان؛ شماره ۱۶-۲۴، ۱۸-۲۴.
۳. بحرینیان، سید عبدالحق‌جیبد؛ قاندی، غلامحسین؛ یاسمی، محمدتقی؛ ثقی‌الله‌زاده، طاهره (۱۳۸۳). بررسی سوءصرف مواد در دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی شهری طهران. بهشتی، ۸۰-۸۱. طب و تزکیه، شماره ۵۳، ۷۸-۷۶.
۴. رحیمی موقر، آفرین؛ سیمین‌ایزدیان، الله‌یه (۱۳۸۴). وضعیت صرف مواد در دانش آموزان کشور، فصلنامه علمی پژوهشی رفاه اجتماعی، سال پنجم، شماره ۲۹، ۹-۱۹.
۵. شهرآرای مهرناز (۱۳۸۴). الگوهای پیش‌گیری از سوءصرف مواد در نوجوانان: یک مقاله موروز.
۶. صادقی، م. گیلانی‌پور، م. (۱۳۸۸). بررسی وضعیت بهداشت جوانان، واحد پژوهش و تحقیق، رشد. تهران، پردیس.

۷. طارمیان، فرهاد (۱۳۸۲). سوءصرف مواد مخدوش در نوجوانان (مفاهیم، نظریه‌های پیش‌گیری). تهران: انتشارات تربیت.
۸. طارمیان، فرهاد (۱۳۸۰). بررسی اثربخشی برنامه آموزش مهارت‌های زندگی به منظور پیش‌گیری از سوءصرف مواد مخدوش در دانش آموزان سال اول راهنمایی. دفتر پیش‌گیری از سوءصرف مواد مخدوش.
۹. عبداللہ‌پور، مرتضی (۱۳۸۷). اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی بر تغییر نگرش دانش آموزان مقطع دبیرستان شهر سیرجان نسبت به سوءصرف مواد. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبائی.
۱۰. کرد نوqابی، رسول و پاشا شریفی، حسن (۱۳۸۴). تئییه و تدوین برنامه درسی مهارت‌های زندگی برای دانش آموزان دوره تحصیلی متوسطه. فصلنامه نوآوری‌های آموزشی. سال چهارم، شماره ۱۲.
۱۱. محمدخانی، شهرام؛ جزایری، علیرضا؛ محمدخانی، پروانه؛ رفیعی، حسن؛ قاضی طباطبائی، محمود (۱۳۸۶). بررسی اثر مستقیم بازخورد نسبت به سوءصرف مواد، کانون کنترل و توانمندی‌های فردی و اجتماعی بر صرف مواد در نوجوانان در مععرض خطر، فصلنامه روان‌شناسی معاصر، ۳(۲)، ۳-۲.
۱۲. مهریار، هوشنج و جزایری، مجتبی (۱۳۷۶). مروی انتقادی بر روش‌های پیش‌گیری و درمان سوءصرف مواد. چاپ اول، تهران: مؤسسه علمی پژوهش در پرتابه‌زی و توسعه.
13. Barkin, S. L., Smith, K.S., & DuRant, R.H.(2002). Substance refusal skills in a population of adolescents diagnosed with conduct disorder and substance abuse, *Addictive Behaviors*. 24(1-2), 37 - 46.
14. Botvin, G.J.(2000). Preventing Drug abuse in schools: social and competence approaches targeting individual - level etiological factors. *Addictive Behaviors*. 25. 887 - 897.
15. Butler T. Principles of health education and health promotion. 3rd ed. New York: Morton Publishing Company, 2000.
16. Epstein, J.A, Griffin, K.W.& Botvin, G.J.(2000).A model of smoking among inner-city adolescents: The role of personal competence and perceived benefits of smoking. *Preventive Medicine*. 31(1), 107 - 114.
17. Forys, K., Mckellar, J., Moos, R.(2007). Participation in specific treatment Components Predicts alcohol - specific and general coping skills. *Addictive Behaviors* 32(8), 1669 - 1980.
18. Hassan, F., & Eldefrawi, M.H. (1996). Smoking among students of Suez Canal University Egyptian. *Journal of Psychiatry*, 19, 49 - 60.
19. Hawkins, D. Miller, J., & Catalano, F. (1992). Risk and Protective factors for alcohol and other Drug Problems in adolescence and early adulthood. *Journal of Psychological Bulletin*, Vol. 112, 225 - 257.
20. Jackson KM, Sher KJ, Wood PK. Prospective analysis of co morbidity: Tobacco and alcohol use disorder. *J Abnorm Psychol* 2000; 109: 676 - 694.
21. Sawadi, H. Individual risk factors for adolescence substance use. *Drug and Alcohol Dependence* 1999; 55: 20 - 22.
22. Zollinger, J. saywell, J.R,Wooldridge, J. (2003). Impact of the life skillstraining curriculum on middle school students tobacco use in country, Indiana. *Journal of School Health*, Nov 2003. p338. 1999; 55: 20 - 22.